اعلان

ګرانو او قدرمنو لوستونکو پښتو ډاټ نیټ د دې کتاب سره ډیره خواري کړې ده او په ډیر عاجزانه طور ئې تاسو ته دَ مطالعې په غرض ډالۍ کوی د دې کتاب بې اجازت نقل کول ، چاپ کول یا زمونږ نسبت ترې لرې کول نه صرف دا چې اخلاقی جرم دے بلکې ډیر سخت منع دی

پښتونستان

پښتو ډاټ نیټ

Distribution ,posting or copying is strictly prohibited
without written permission of Pukhto.Net

Pukhto.Net

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

رباعیات

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رُباعیاتو فهرست

مضمون	صفحه	مضمون	صفحه
رُباعی	۲۳۳	زما لېونتوب ـ روښانه مزل	۲۵۶
دُنیا ـ ذهن	۲۳۴	ننګ اؤ راج ـ حېرت	۲۵۷
ژوند ـ زهٔ ئې څهٔ کړم؟	۲۳۵	عقل ـ معمه	۲۵۸
ماشوره ـ ماده پرده ده	۲۳۶	د بُلبُل ژړا ـ قلم اؤ غېرت	۲۵۹
جرګه ـ افلاطون	۲۳۷	پښتون ولی ـ څهٔ شوې؟	۲۶۰
مینه مستېده ـ دیدار	۲۳۸	پښتون اؤ زهٔ ـ ځان سره	۲۶۱
خبر ـ مینه اؤ وینه	۲۳۹	ننګ مې.... ـ رندې قافلې	۲۶۲
بې صبري ـ ځان سره غم	۲۴۰	خپل مرام ـ پښتو	۲۶۳
تکل ـ باجه ګی	۲۴۱	خدمت ـ پښتون یم	۲۶۴
زما میراث څهٔ ... ـ کوراؤکو	۲۴۲	روښانه سیاست ـ پت	۲۶۵
د نظر باز ـ لا ژوندیم	۲۵۳	د پښتو کانې ـ عَلَم اؤ علم	۲۶۶
څهٔ وؤ اؤ څهٔ .... ـ دا قافله	۲۴۴	اودهٔ ـ همت اؤ اراده	۲۶۷
پښتو ـ د ننګ لار	۲۴۵	حېرت ـ حسن	۲۶۸
د وفا در ـ دوه رُخه	۲۴۶	زړګوټے ـ سیورے	۲۶۹
دُنیاداري ـ دا دین	۲۴۷	هستي ـ ورور ورور نهٔ شو	۲۷۰
یو درنګ دے ـ د چا شوه؟	۲۴۸	زما ګناه ده ـ کږې لارې	۲۷۱
ماته غل دے ـ باتوریم	۲۴۹	زما مضمون	۲۷۲
خپل فن د بل نقل ـ نوې ګُل	۲۵۰	سرېتوب ـ دا ماحول	۲۷۳
دې خپل زړهٔ ... ـ ډاکټره...	۲۵۱	د صحرا فریاد ـ ما رها کړه	۲۷۴
هیڅ ونهٔ شول... ـ کته باز..	۲۵۲	دُنیا ګنده شوه	۲۷۵
نهٔ وونه نا ـ چغه یم	۲۵۳	صحت اؤ ... ـ د غېرت لېونے	۲۷۶
یوه قطعه ـ ما ورکوی	۲۵۴	قلم اؤ جنډه ـ کرسي اؤ کند	۲۷۷
تور خنجر ـ عظمت داسي	۲۵۵	سره پښتو ـ د کور درغلي	۲۷۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

مضمون	صفحه	مضمون	صفحه
چې جرګه نۀ... ـ پښتو شته	۲۸۰		
د نيت پسات ـ تماشه ده	۲۸۱		
کوه چې څۀ... ـ مرګ اؤ ژوند	۲۸۲		
خپل سر ـ شا زلمے یم	۲۸۳		
زۀ ـ په سپينه جامه تور	۲۸۴		
بس د ننګ... ـ خپل پردی	۲۸۵		
بې ننګي ـ امتحان	۲۸۶		
د منزل غم ـ نۀ د نن نۀ د سبا	۲۸۷		
په سفرونو کښې د... خر بتک	۲۸۸		
محبوبا د پښتو ـ حوُرې	۲۸۹		
د کوډر مازيګر ـ کوچې	۲۹۰		
اُولس اؤ حکومت ـ عجيبه ده	۲۹۱		
واعظ اؤ ليډر ـ سپينه جامه...	۲۹۲		
پنکه ـ کرل ربل	۲۹۳		
زما وينه ـ چاپلوسي	۲۹۴		
دا هوښيار؟ ـ تېر عمر	۲۹۵		
رښتيا لېونے؟ قلم زما عَلَم	۲۹۶		
لار د ښاغلو ـ زما باز	۲۹۷		
پښتانۀ څۀ .... ضعف اؤ سنګر	۲۹۸		
نوې مېدان ـ غم د پښتون	۲۹۹		
د پښتو چغه ـ غېرت	۳۰۰		
ملنګ خټک	۳۰۱		

(c) ketabton.com: The Digital Library

رباعی

ستا د تخلیق لویه لمن کښېنې ربه!
ما پسخوی دا رنګارنګ دُنیاګی
ما ته زما د پښتو جوړه راکړه
زما د مینې اؤ د ننګ دُنیاګی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُنیا

د زرۀ دُنیا د مینې ډکه د ښکلا دُنیا
د ګُل په پاڼو یو لحظه خورهِ مُسکا دُنیا
زما د ژوند د ناکړدو د لاسه سوې سوې
د وخت د جبر له خپېړو په ژړا دُنیا

PUKHTO.NET

ذهن

ذهن د فکر د تخلیق د پلوشو 'ائینه
زما د مینې د شعور د ولولو 'ائینه
د زمانې تورو لوګو پرې داسې لوبې وکړې
نن د غمونو، ارمانونو د تیږرو 'ائینه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژوند د ادم بابا نړۍ ته د جنت پېغام
زما تکل ئې د انسان د شرافت پېغام
کۀ په صحرا کښې يوه چغه شوه پروا ئې نشته
دا د پښتو د ننګه ډك مې د غيرت پېغام

زۀ ئې څۀ کړم

يو راته راشي، ځان راته ورور کا
بل په کښې راشي، ځان راته يار کا
اوس ئې نور څۀ کړم، څۀ نه وو نۀ شول
کۀ ځان مې زوئې کا، کۀ ځان مې پلار کا

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوره

دُنیا د سُود په لور کړه شوه
پښتو ترخه شوه، پېسه خوږه شوه
فېصله ټوقه، جرګه نخره شوه
زندګی څۀ شوه، يو ماشوره شوه

ماده پرده ده

زړۀ راته وائی، چې ټول دی خپل کړم
مینه مې وائی، چې ښۀ دې ښکُل کړم
روح مې نعرې، کړې دا خو ماده ده
دا ستا جذبه ده، توره پرده ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرګه

د چا په ترخ کښې، غرض باجه ده
د چا مغزو کښې، بله نشه ده
ملنګه ځان ژاړې کۀ خاندې
ستا خو پښتو ده، ستا خو جرګه ده

افلاطون

د خیام اؤ د افلاطون وه معامله
فلسفیان ئې وو ولاړ په تماشه
ملنګ خپل سر ګروۀ، ترینه روان شو
وې چې دواړه یا ړاندۀ دی یا نشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه مستېده

یو د وخت نشو کښې هسې خندېدو
بل د فکر په جنجال کښې غمبېدو
زما ذوق د ښکُلی سترګو نندارو کښې
د ژوند لوبه کښې په مینه مستېدو

دیدار

چا وې ګُل ښۀ، چا وې لعل ښۀ، چا وې یار ښۀ
هلته بیا جنت اؤ دلته کښې بازار ښۀ
ما وئیل د ژوندون لوبه د مرګ ویره
په دا منځ کښې ئې یو درنګ د یار دیدار ښۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیر

یو به رقیب وی، بد به کتل کا
بل به حریف وی، بد به وئیل کا
ملنګ، ملنګ دے، کچکول کچکول دے
خیر ئې ژوندون دے، خیر به کؤل کا

مینه اؤ وینه

اے مجنونه! کړې خراب د لیلٰی مینې
د نبکی لارې نهٔ ګورې، نهٔ ئې وینې
هغهٔ وخاندل چې ډیر بنهٔ یم ګلاپه!
چې په دې خبرو نهٔ ښنم د چا وینې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې صبري

دغه ژوند د محبوبا هغه قلا ده
چې په کومه لار ئې ځمه حېرانېږم
خو د خپل ننګ د نظر سره ځۀ وکړم
تګ کۀ نۀ کېږی نو زۀ کله صبرېږم

ځان سره غم

وجود یخېږی، جذبات سړېږی
ذهن ګډوډ شی، فکر ورکېږی
د ښکار مرغان جالې ته راغلل
اوس نو د ځان سره غمېږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تکل

قضا طوفان دے، اباسین چله
اسمان تورتم دے، په مزکه هله
کشتئ سورئ ده، متې ستومانه
د الله فضله، خپله تکله

باجه ګئ

د چا په ترخ کښې، يو باجه ګئ ده
د چا په شونډو، بله شپېلئ ده
د سُر اؤ تال، تميز ئې نشته
خو غړوی ئې، لوبه هرځائې ده
زړګيه ستا دې، د پښتو ننګ وی
کۀ مزکه اور وی، کۀ اسمان جنګ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما میراث څه شو؟

چرته شوې خوشحالهٔ بابا! څه شوې باچا خانه؟
څه شوله! اؤ ولې؟ مارګله تر بدخشانه
غلو هر څه تالا کړل، کهٔ کوربه ؤ هر څه وخوړل
زهٔ د خپل میراث پوښتنه وکړمه د چا نه؟

کور اؤ ګور

چې جوړ مې نهٔ شو د پښتو کور
ماته جوړ نهٔ کړئ د خښتو کور
خپلو پردیو داسې مې پرېږدئ
کهٔ سپین وم، سپین بنهٔ، کهٔ تور وم تور

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر باز

کۀ وجود مې تول بې وسه تش تصویر شو
د نظر باز مې لا تېز اؤ هواګیر شو
چې د حسن په ښکالو پوهـ شي ببر شي
د خپل ښکار په کار کښې هغسې کاسیر دے

لا ژوندے یم

له مندې پاتې، اس ئې پردے دے
لارې ړندې شوې، مېدان ړونګے دے
چې نۀ صبرېږي، اؤ نۀ پټېږي
ختګ به څۀ کړي، چې لا ژوندے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځۀ وۀ او ځۀ وۀ شول؟

عمرونه تېر شو، خو ځۀ ونۀ شول
زاړۀ خوارۀ شول، نوی خوارۀ شول
کچکول ته ناست یم، رباب ته ګورم
خدایه! دا ځۀ وۀ اۀ دا ځۀ وۀ شول

دا قافله

ماته وائی راشه، چې ځو مکې ته
خپله ئې مخ دے، درمسالې ته
میروېسؔ خفه دے، خوشحالؔ غصه دے
دې خان ملا ته، دې قافلې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

اے زما د هلکوالی لېونتوبه!
نن واپس په منډه منډه راشه
دې د عقل هوښیارانو ډېر خطا کړم
مرګے راوړه، خو پښتو، مینه وفا شه

د ننګ لار

د غرض دا قافلې ټولې رندې شوې
د غلو ډکې شوې، کږې شوې، هم وړې شوې
چې د ننګ، پښتو، انسان منزل ته رسی
هر چې شوې نو هغه ښې شوې هغه ښې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وفا در

زۀ ګدا نۀ يمه مئين يم، خوږې سترګې غوارم
ماته خو بس د ګل د مينې ډك نظر پكار دے
لاره كښې ډكې پيمانې اؤ ميخانې څۀ كوم
زما جنون ته خو د يار د وفا در پكار دے

PUKHTO.NET

دوه رُخه

چې ما وژړل تا وخندل نو بنه شوه
زما مينه كۀ كچه وه هم پخه شوه
زۀ دې خپل اولس ته خرڅ شادر كښې پرېښوم
ستا د غېرو د "لالا" بنګله كښې شپه شوه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُنیاداری

چا وې وروری ده، چا وې یاری ده
چا په کښې ووې چې دینداری ده
ما چې پرې ځان له څۀ فکر وکړو
شا ته ئې ټوله دُنیا داری ده

دا دین

زۀ ئې په تش کتو کافر کړم
خپله ئې څښې اؤ مسلمان دے
په یو کتاب کښې دوه مسئلې شوې
دا لا کوم دین دے اؤ کوم ایمان دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو درنګ دے

وخت په هوا دے، نۀ حصاریږی
پرون دې لاړو، نن دې تېریږی
سبا ئې نشته، چې څۀ به کیږی
دغه یو درنګ دے کۀ دې ارزیږی

د چا شوه؟

د مُلا بانګ دے زما تپه ده
دا ئې ژوندون دے، دا ئې قیصه ده
دُنیا د چا شوه، عقبا د چا شوه
دا خو جګړه ده، دا خو لانجه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته غل دے

خپله خو خیژی، بر تر اسمانه
پښې ئې چاپېر کړې، ټولې دُنیا نه
دغه اوړ سترګے، لا ماته غل دے
لاس نۀ وباسی، مې له ګرېوانه

PUKHTO.NET

باتوریم

خو په وینه د مزری په خوئی باتور یم
داسې ټینګ ولاړ په ننګ د خپل دستور یم
چې په فکر اؤ عمل کښې انقلاب یم
د پښتو مزاحمت یو سور سېلاب یم

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل فن د بل نقل

دلته د تېپې د شعروفن بنائست کښې هرڅهٔ شته
اے وروره! په مخ ورته پردی رنګونه مهٔ تپه
دلته د مغرب د فن کچه نقلونه مهٔ کوه
مونږ ته د پښتو د ګل غوټو مخونه مهٔ تپه

نوې ګل

کهٔ ډېر ئې تاؤ راتاؤ کړې خو ماتیږی ګورې نا
تس نس یو خو ننګو نه مو ورکیږی ګورې نا
ختکهٔ ! کهٔ رشتیا شو مونږ، دا هر څهٔ به رشتیا شی
د وینو په دې ډنډ کښې به یو نوے ګل پېدا شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خپل رنځور زړه ته

زړګيه! ته چې، دُنيا پرېږدې
د ژوند کتاب مې رابنده وې
نو دا ښکالو چې د جانان ده
دا څۀ کوې؟ دا څۀ کوې؟

هسپتال کښې

ډاکټره بس!

ډاکټره! بس دے، زړۀ لاړ خفه شو
په مرض نۀ دے، په زمانه شو
ورته مې جام د وينو يوړو
هغه ئې لاس کښې را ۰اپوته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خپل رنځور زړه ته

زړګیه! ته چې، دُنیا پرېږدې
د ژوند کتاب مې رابنده وې
نو دا ښکالو چې د جانان ده
دا څه کوې؟ دا څه کوې؟

هسپتال کبنې

PUKHTO.NET

ډاکټره بس!

ډاکټره! بس دے، زړه لاړ خفه شو
په مرض نه دے، په زمانه شو
ورته مې جام د وینو یوړو
هغه ئې لاس کښې را ،اپوته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ ونهٔ شول خو وشول

چې څهٔ مې کړے شول، هغه مې وکړل
چې څهٔ پکار وو، هغه ونهٔ شول
لار مو د وینو، بلې ډیوې کړې
کهٔ هیڅ ونهٔ شول هم ډېر څهٔ وشول

کته باز یم

زهٔ د خپلو هسکو تورو غرونو کته باز یم
دا د غرضونو لېونی مې ښکار کوی
زهٔ د کړلېچونو، غورځنګونو شین زمرے یم
دغه دوکه شوی ړاندهٔ ما هم بار کوی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهٔ وو نه نا

زهٔ د خوږې چينې په غاړه به له تندې مرمه
چې د ديدن په وخت نهٔ "هو" کوې نه "نا" کوې
زهٔ مجنون نه يمه پښتون يم، سوال کوْلے نهٔ شم
تهٔ ليلٰى نهٔ ئې پښتنه ئې، نو حيا کوې

چغه يم

چغه يم خو ژوندون د خپل مرام يم
د بشر¹ په ورورولۍ کښې د خپل قام يم
مرګ اؤ ژوند زما د لارې مرحلې دی
زهٔ روان د پښتنو په ننګ و نام يم

¹ انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه قطعه

د زلفو په تيئرو کښې ستا د سترګو په ډيوو کښې
مزل د مينې کيږي د منزل د لېونو
زړو مئينو! لر ګودر کښې ګرمه ګډا غواړي
په بر ګودر کښې چغه د مېوند د لېونو
اسمان به خپله چار کوي ختګه تۀ خپل کار
ډولۍ به ګورې بائېلې د اغيارو په اسرو

ما ورکوی

ماته ربّ راکړے د جنت په شانې کور دے
دا چې د اسمان د کهکشان غوندې روښان دے
ماته خدائې راکړے د وطن مړنے ورور دے
دا چې د غېرت اؤ شرافت ښکلے انسان دے
نن"لالا" "چاچا" په هر څۀ سترګې پټوی
ما ورکوی ځان له په ما لارې جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور خنجر

دا چې د نړۍ دې بحرانونو لېونی کړل
هر خوا ته ړاندۀ کاڼۀ چکونه لګوی
ما، زما تاریخ، زما ټاټوبې هېروی
لویه پښتونخوا رانه په مکر پټوی
ماته په سینه راننه باسی تور خنجر
ښې کښېږدی د خپل غرض زما د ژوند په سر

عظمت داسې

ستا د خوږو بڼو لشو کښې کۀ عادت داسې دے
زما د مینې په زخمونو کښې عزت داسې دے
د غزل فن کښې د ژوند هسې د ښائست په ژبه
د لوړ ژوندی شاعر کمال داسې، عظمت داسې دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما لېونتوب

اې زما د پښتون والي لېونتوبه!
نن په چغو چغو زر راپسې راشه
دې د عقل هوښيارانو ډېر خطا کړم
مرګې راوړه، خو پښتو، مينه، وفا شه

روښانه مزل

کاروان د غلو شو، تګ د پردو شو
سترې زړګيه! وخت د تيارو شو
لاره کښې کښېنه، اسمان ته ګوره
کهٔ دې مزل، په رڼيدو شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ اؤ رواج

زما ژوند چې احتجاج وه احتیاج شو
کلے هغه دے خو بل شانې رواج شو
ننګه! ووایه چې ستا نو کومه لار شوه
چې بدل د زمانې درته رواج شو

حیرت

ما خو وې چې ژوند اؤ سر به ترې قربان کړم
مرګ به مینه اؤ وفا د خپل جانان کړم
زمانې چې پرو بال راځنې پرې کړل
بې وسۍ مې نن په دوه ؤ کښې حیران کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عقل

زړۀ د وینې اؤ د مینې ائینه ده
ذهن بس د ژوند د لوبو پیمانه ده
په دا منځ کښې چې ئې زۀ یمه نو څۀ کړم
عقل خپله یو ناحله معمَه ده

معمه

علم یا ویره شی اؤ یا 'اسره شی
ژوند مخمصه شی، تک معمه شی
سرے حېران وی اؤ حېران لاړ شی
نو نۀ هغه شی اؤ نۀ دغه شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بُلبُل ژړا

يو بُلبُل مې د ګُلو سیورې ته لیدو
خوزېدے نۀ شو، په ځائې به رپیدو
ما وې والوځه! ښائست ته ګډا وکړه
دۀ خپل ځان ته وکتل او ژړیدو

قلم اؤ غیرت

خپل بې احساسه، یاران بې پته
پردی بې مخه، اغیار بد نیته
کچکول دې کوز کړه، رباب دې کښېږده
قلم راواخله، خپله غېرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون ولی

خان کاکا هر څۀ هر څۀ پرېښول ممبرۍ پسې
مُلا محراب اؤ منبر هېر کړل په کرسۍ پسې
خلقه د خوارو زار ملنګ دې وچ تندی تۀ ګورئ
دے زوړ کچکول لاګرځوی پښتونولۍ پسې

څۀ شوې؟

جنډې رېبړې، د پښتو نۀ شوې
چغې شوې ډېرې، د عمل نۀ شوې
چې نۀ د جنګ شوې اؤ نۀ د ننګ شوې
کۀ ښکلې ډېر شې نو هم د څۀ شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون اؤزهٔ

خندل مې وکړل نو د خندا شوم
ژړا ليکمه چې د ژړا شوم
ما د پښتو، لېونتوب وکړو
پښتو زما ئې اؤ زهٔ د ستا شوم

ځان سره

وجود يخيږي، جذبات سرېږي
ذهن ګډوډ شي، فکر هېرېږي
د ښکار مرغان، جالو ته راغلل
اوس نور د ځان، سره غميږي

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ مې راپسې دے

نن ژوندون د محبوبا هغه قلا ده
چې په کوم لورې ئې ځمه حېرانېږم
ولې څۀ وکړم چې ننګ مې راپسې دے
تګ پرې نۀ کیږی، خو زۀ چې نۀ صبرېږم

ړندې قافلې

یو خوا ذهن اؤ زړۀ سترې تجربې دی
بل خوا وخت وائی چې نوې مرحلې دی
اے د ننګ اؤ د شعور احساسه وایه!
لاره شته خو دا ړندې چې قافلې دی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل مرام

اے غیرته! وایه ته پکښې څۀ وائې؟
زړې غواړې کۀ څۀ نوې راته ښائې؟
دا تار تار دستار به ملا ته کمربند کړم
کۀ د خپل مرام په سمه لار مې بیائې؟

پښتو

د ننګ لاره کښې هم تخت وی هم تخته
کۀ دا نۀ منې نو دېخوا مۀ راځه
پښتو دا ده چې د ننګ سودا ونۀ کړې
مرحله به هم خوږه وی هم ترخه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمت

راته وائی اس تیار دے راسوربږه
بس د زور اؤ زر په بادو وپړسیږه
ورته وایم د خدمت زین راته ګوره
د دولت خیرې مهٔ کوه ورکیږه

پښتون یم

راته ښائی ښې ښنګلې ښکلے سمون
لمسوی زما دا خوار وزار ژوندون
ورته وایم لږ په ځیر راته اوګوره
زهٔ پښتون یمه، پښتو یمه، پښتون

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

روښانه سیاست

مینه رانه پت غواړي، وطن رانه خدمت غواړي
یه! ملګرو داسې سیاست نوې حکمت غواړي
راشئ چې دا مینه اؤ غېرت سره جرګه کړو اوس
وخت ګورې نن داسې یو روښانه سیاست غواړي

پت

دا د ژوند کږې وږې اؤ اُوږدې لارې
چې په هر قدم کښې ډېرې خطرې دي
خو چې مخامخ د پت، مینې، منزل وي
نو د ټولو شیرینیو نه خوږې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتو کاڼی

کهٔ هغو په لاس کښې مم راته نیولی
ما په زړهٔ کښې ورته ننګ و پت ساتلی
وخت کهٔ هر څو د چپو چپو سېلاب شي
د پښتو کاڼی سیند نهٔ دی بهیولی

عَلَم اؤ قلم

سوال پېدا دے، نن د ژوند په لوئې مېدان
نن حالاتو کښې قلم بنهٔ کهٔ عِلم بنهٔ
ما چې ډېر فکر په هره سطحه وکړو
اے ساده خلقه! علم ته هم قلم بنهٔ

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوده

موسم ښۀ دے، خاؤره ښه ده، تخم ښۀ دے
ولې ما سره کۀ غم دے نو دا نۀ دے
د نن کر اؤ د سبا فصل به څۀ کړم
چې قُلبه ورانه، دهقان ئې لا اودۀ دے

همت اؤ اِراده

د موسم اؤ د حالاتو خپل عادت وی
خو خبره د خپل نیت اؤ د همَت وی
کۀ همَت اؤ اراده په خپل سمون وی
نو بدل شی کۀ اسمان وی کۀ قسمت وی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرت

دا الزام چې په قسمت دے
بدبختي نۀ ده، غفلت دے
کۀ همّت پکښې پیدا شو
خره خاوره هم جنت دے

حسن

زړګیه! جوړ ئې، لـکه د مینې
نۀ چې د غوښې، نۀ چې د وینې
بیا نۀ په ځان ئې، نۀ په جهان ئې
چې حسن کسې، چې ښکلی وینې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګوټے

شپه توره تپه، موسم طوفان دے
په کور جړی ده، محشر جهان دے
زړونه خیرن دی، سترګې بدلې
زړګوټے نر دے، چې لا روان دے

سیورے

کۀ دا کاروان وی، دا ئې خاروان وی
دا ئې رفتار وی، دا ئې یاران وی
ستړی زړګیه! سیورے ترې بنۀ دے
کۀ د پلوشې وی، کۀ د دالان وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هستي

د هستۍ دا مسئله يو معمه ده
مخمصه ده چې نۀ هغه ده نۀ دا ده
د دُنيا ژوند د درياب په مخ حُباب دے
قيام نشته، نۀ اختيار شته، نۀ بقا ده

PUKHTO.NET

ورور ورور نۀ شو

دا د ابليس جاله شوه نن د آدم كور نۀ شو
دلته كښې هابيل قابيل ورونه وو خو ورور نۀ شو
ټول هاديان ئې ستړى كړل هر كتاب ئې وخوړو
تور دلته كښې سپين نۀ شو، سپين دلته كښې تور نۀ شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ګناه ده

بس نۀ خپل ته ګوته نیسم نۀ پردو ته
ګناه نشته نۀ هغو ته، نۀ دغو ته
زما جرم زما خپل ړوند اعتماد وۀ
چې خوشحال ومه د نورو بوساړو ته

PUKHTO.NET

کږې لارې

ما ولیدې چې ځی، ځی د رقیب کالۀ ته رسی
دا لارې د دیدن مو پاکه خدایه! داسې غلې شوې
دا هسې نه چې ورځ ئې د مئین د جنازې شی
دا شپې چې بلاګانې شوې، تیارې شولې اُوږدې شوې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مضمون

زما مضمون زما خواهش، نمود، ریا نۀ وی
زما په ذهن خو راځی، ولې زما نۀ وی
چې د حالاتو په تود بت کښې زما زړۀ نینه شی
یا په ټوپونو شی، یا وچوی، یا ټقار جوړ کړی
فکر اؤ خیال ورته جامه احساس ئې رنګ پیدا کړی
قلم راپاځی د الفاظو نه اشعار جوړ کړی
بیا ستاسو خوښه ده چې دغه کوم مضمون بولئ
کۀ د شاعر انسان په خُله ئې جګرخون بولئ

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرېتوب

عجيبه غوندې موسم شو
باران ورېږي، ورمې اور شو
سرې توب لاړو دهشت شو
نۀ ورور پاتې شو، نۀ کور شو

دا ماحول

چې ژوندون د بې ارزې شو
چې مرګے د بيوسي شو
لويه خدايه! لويه خدايه!
دا ماحول مې تيزندې شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صحرا فریاد

چې پښتو سود اؤ سودا شوه
د بیوپار په دې دنیا کښې
د غیرت چغه بس پاتې
یو فریاد شو په صحرا کښې

ما رها کړه

لویه خدایه! لویه خدایه!
اخر ستا یم څۀ خو راکړه
ګنی څه هر څۀ دې واخله
ما تنها کړه، ما رها کړه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُنیا ګنده شوه

خدایه! دا دُنیا خو دې پوره قصاب خانه شوه
پاکه د آدم، دا خونه لاړه بنه ګنده شوه
دا د ژوند لمنه تموله خیرې ویرې لاړه
یو خوا زور او زر حکم شو، بل خوا ته فتوه شوه

هر چا ځان ته خپل معبود د خپله لاسه جوړ کړو
ګوره استعمال په کښې کعبه او کلیسه شوه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحت اؤ غېرت

صحت وائي چې د کټ نه مۀ کوزېږه
غېرت وائي پاسه پاسه وزغلېږه
د دې هر څۀ سره زۀ ښۀ پوهېدے شم
وخته تۀ راشه نور مۀ اپوته کېږه

د غېرت لېونے

زۀ د خپل باباؔ د وينې يو زلمے وم
د مرام لار کښې د مينې ننګيالے وم
چې مې تول عُمر صحرا کښې مزل وکړو
لکه زۀ چې د غېرت يو لېونے وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره پښتو

کله سر ته راته کښيني، کله پښتو ته
ما راکاړی له ترخو څنې خوږو ته
دوی ته خړ پړ، او ب ترې خو ښکارېږم
ولې نۀ ګوری زما سورکی پښتو ته

د کور درغلي

ولې ګوته هسې ونیسمه چاته
چې مورچه مې خپل لښکر کړه راته ماته
چې په کور کښې د نیتونو درغلی وی
هیڅ ګیله نۀ ده پکار د بل پسا[۱] ته

۱ پسات، فساد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وینا

نهٔ خفه یم، نهٔ مایوس یم، نهٔ پښیمان یم
دغه ګډو وډو چارو ته حېران یم
کهٔ د وخت روغ لېونی تړې سبق واخلی
لګیا ځکه په وینا او په بیان یم

شلېدلې کتې ولې؟

نن هم ژوند د پاره مرګ ته غاړه ووځم
کهٔ د ننګ مېدان جوړېږی ورته ووځم
خو کهٔ لوبه د چل ول د سود سودا وی
خپل شلېدلی کټ ته لاړمه پرېوځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې جرګه نۀ شوه

اے بابا ! چې توره ونیوه زنګونو
قلم ګرځي د اغیارو په رنګونو
چې پردے شو اؤ جرګه مرکه نۀ شوه
کومه لار شوه د پښتو اؤ د ننګونو؟

پښتو شته

چغه شته حساب کتاب د معاملو شته
شنۀ باغونه د وعدو اؤ د دعوو شته
خو ساده غوندې جواب به ئې څوك راکړی
چې په دې قبر "شکرې د پښتو" شته؟

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیت پسات

چې یارې کښې ګړوان خیرے، بنګړی مات شی
نو خوندونه خو د مینې هله زیات شی
ولې دا لا کومه لوبه په کښې وشی
چې په نیت کښې راپیدا چرته پسات شی

تماشه ده

تماشه ده څوک محمود شی، څوک ایاز شی
د خبرو وخت کښې هر یو کټه باز شی
خو چې سود اؤ زیان له ورایه رابنکاره شی
د تنزری غوندې ګېر په خپل اواز شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوه چې څۀ کوې

څۀ مې نۀ دی کړی، ووایه چې ئې وکړم
ولې زۀ د پت پتوني لوبه نۀ کړم
چې دې ستر ګې شوې په نوی دود بدلې
تۀ کوه چې څۀ کوې زۀ به دې څۀ کړم

مرګ اؤ ژوند

کۀ خفه، کۀ ګیله من یم، کۀ غصه یم
خو ولاړ هم په لښکر هم په مورچه یم
ماتېدے نۀ بدلېدے نۀ خرڅېدے شم
چې پښتو ئې مرګ اؤ ژوند دے زۀ هغه یم

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل سر

ګرځېدلے هم په غرۀ يم هم په سمه
در په در مې د ليلٰی د ديدن طمع
هره هڅه، هر تکل مې هر خوا وکړو
خپله غمه! په خپل سر ئې زما غمه

شا زلمے يم

دا ختکٓ چې نن په کور کښې بوډا بنکارى
د ننګ چغې ته ميدان کښې شاه زلمے دے
ګُله! دے به چاته هغه، چاته دا وى
خو چې ستا خبره راشى، لبونے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ

په راستئ، په خوشحالی ورسره خم
د خدمت د ابادی به ئې منم
خو کۀ پټ ئې بیا په بده باندې پیاز وۀ
نۀ منم، نۀ خم، نۀ اؤرم، نۀ کؤم

په سپینه جامه تور

خپلو ونۀ پېژندو، بنۀ ئې وزپلو
پردو وپېژندو ډېر ئې ووهلو
د ختَکّ د ننګ د عمر دا سزا شوه
چې په سپینو جامو تور کړو پردو خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس د ننګ مېدان

څۀ به جندړه کړم، څۀ به لښکر کړم
خپلو تربور کړم، پردو کافر کړم
څۀ شوې زما، د ننګ مېدانه!
چې سر قربان کړم، زندګی درکړم

خپل پردی

ژوندون ډېر صفا په غُرزو پُرزو تېر شو
ذهن ژوبل، غم سپوا شو، فکر ډېر شو
خټک کور ته بس یوه خبره راوړه
پردی ووهلو، خپل ئې په سر تېر شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ننګي

چې ننګ سودا شي، مينه دُکان شي
هېره پښتو شي، پاتې مېدان شي
څۀ به اټك شي، څۀ به خېبر شي
څۀ به هېواد شي، څۀ به افغان شي

امتحان

وائي راپاڅه وخت د مېدان دے
وايم تياره ده، ذهن حېران دے
ننګ اؤ شعوره! تۀ رامدد شه
پېښه لانجه ده، لوئې امتحان دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منزل غم

پردی پردی دی، خپلو کښې چل دے
اولس اودهٔ دے، کلی کښې غل دے
د غیرت چغه په شور کښې ورکه
غم د مزل دے، ویر د منزل دے

نهٔ د نن نهٔ د سبا

په اسرو اسرو، بانو بانو خطا شو
ځان اؤ قوم ته نهٔ د دین نهٔ د دُنیا شو
چا مونږ خرڅ کړو اؤ په چا باندې دوکه شو
کهٔ پوهېږو نهٔ د نن نهٔ د سبا شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سفرونو کښې د وطن یاد[۱]

راشه راؤړه ډېک کندول سپینې شوملې
چې مې هېرې شي پردۍ شونډې کاسې
زما خپلې گُل غوټۍ به وی شاربلې
تورې سترگې، غورې څڼې، سرې غُنچې

چې مستي مې د پښتو په خوند پوره شي
رانه هېره دا پردۍ پردۍ نخره شي

---

۱. سوچی- قفقاز- کوهِ قاف کښې-

خړبتک

خړکے بتک راواړوه دهقانه!
چې په لپه اوبۀ وڅښمه لتانه
په هر گوټ کښې ئې زما د خاوړې خوند وی
مېخانه دې وی د دې مخکښې ویرانه
چې نشه پکښې زما د شنو چینو ده
اؤ مستی پکښې د ننگ اؤ د پښتو ده

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبوبا د پښتو

چې کلبونو کښې مستۍ نخرې کوي
دا کلك سترګې حیاګانې خرڅوي
د خپل کلي دُرخانۍ ته به ئې لوګے کړم
کۀ ځانې د کوهِ قاف ښاپیرۍ وي

د سپوږمۍ نه هم ښائسته ده په رڼا کښې
چې حیا ده د پښتو په محبوبا کښې

حوُرې

په بانه مانه چې ساګو ته راغلي
څومره ښکلې دي دا پېغلې مې د کلي
تورو سترګو کښې ئې پټه مینه خاندې
یوې بلې ته لګیا دي غلي غلي

چې هم حسن شي هم مینه هم حیا شي
داسې حوُرې به لا بل چرته پېدا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګودر مازیګر

دا ملالې پټ پټ کوم خوا ته کتل
دا د چا د شپېلۍ ځغ ئې اورېدل
چې منګے ئې ترې په مزکه راګزار شو
دا حېرانه شوه نوکونه ئې چیچل

د ګودر مازیګرې کښې دا قیصې وې
د وطن د سیند د لارې دا مزې وې

کوچۍ

کوچۍ چې د کیږدۍ سره ولاړه وې سپوږمۍ وې
چې کوچ کوی روانه وې نو بڼۀ مسته هوسۍ وې
د خپلې قلا منځ کښې ناسته ښکلې ښاپیرۍ وې
د ننګ د جنګ په وخت کښې د سوُر تندر ملالۍ وې

د لوړ نیکۀ د وینې یوه پاکه ډُردانه وې
زمونږه د پښتو د مینې جوړه خزانه وې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُولس اؤ حکومت

حکومت تشې وعدې دی یا دعوې شوې
سیاست هسې خبرې شوې، دوکې شوې
د اُولس حالت د دوی ترمنځه دا دے
د خاروی د قصابانو کره شپې شوې

PUKHTO.NET

عجیبه ده

لبن دبن واشنګټن کښې وی
خرخ دلته پاکستان شی
غرقه اکبرپوره شی
تیراه کښې چې باران شی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

واعظ اؤليډر

ملك په قرضو كښې غرق دے
اولس د لوږې نه مرى
واعظ د حورو غم كښې
ليډر كرسى خپلوى

سپينه جامه توره قيصه

وخت په چغه وائى اے غريبه وروره!
چې ورځې چرته نوخپل څادر ته ګوره
غلا به دوى وكړى اؤ تا به پكښې غل كړى
د غټانو جامه سپينه، قيصه توره

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنګه

داسې تش کچکول دې ولې دے ملنګه!
ته خو هم راغلې د سرو زرو له درنګه
ما وې واوره ځان په دې خبره پوه کړه
"پنګه، پنګه، د غټانو کور ته پنګه"

PUKHTO.NET

کرل ریبل

تور ته څمه، سپین ته څمه، زیړ ته څمه
د جانان د کور پوښتنه ترې کؤمه
هر یو ماته در د خپلې لیلٰی ښائی
اوس په منځه لار کښې ناست کرم ریبمه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وینه

دا منم ډاکټره! پاکه زما وینه
د مرض پکښې څۀ نشته، څۀ به وینه
خو د ننګ یو جراثیم پکښې ضرور شته
دا چې ما هم زوروی، هم سوزوینه

چاپلوسی

راشئ خلقه راشئ! نن په کلي، کښې اشر دے
یو مست په خبرو، بل په لښته، بل په جر دے
ګټه د بادار ده، خوارو زار پکښې دلیرې
غټ چاپلوس ته وګوره، له ټولو معتبر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هوښيار؟

د قام ننګونه، چې ورې بازار ته
نۀ ګورى ځان ته، نۀ نيکۀ، پلار ته
اے د پښتو، د پت جنونه!
وايه څۀ وائې، دغه هوښيار ته؟

تېر عمر

چې عمر تېر شى، تن مرضونه
ژوند محتاجى شى، فکر غمونه
ساده زړګيه! ومنه پوهه شه
چرته ټوپونه، څنګه کارونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتيا لېونے؟

لېونے به لا بل څنګه وی عالمه!
زۀ ئې غم خورمه دا تول رانه بې غمه
چې په ګټو، لوټو، غنو مې څوک اُولی
زۀ مُسکے شمه دُعا ورته کوؤمه

قلم زما عَلَم[۱]

زما يو بابا قلم دے، بل ځعلم دے
ما په دواړو سم خوړلے يو قسم دے
کۀ ځعلم رانه څوک واخلی غم ئې نشته
زما لاسو کښې مې توُره، خپل قلم دے

۱ جنډه، نشان، بېرغ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لار د ښاغلو

کور د بهرام شو ملك د مغلو
ننګ د غرض شو، جنګ د کړلو
د وخت خوشحاله ! په غرۀ کښې کښېنه
اوس لارې څاره، د چا ښاغلو

PUKHTO.NET

زما باز

کۀ وجود مې تول بې وسه تش تصوير دے
د نظر باز مې هم تېز دے، هم قجير دے
چې د حسن په ښکالو پوهـ شي ببر شي
د خپل ښکار په کار کښې هغسې کاسير دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانۀ څۀ شول

عمرونه تېر شول خو څۀ ونۀ شول
زاړۀ خوارۀ شول، نوی خوارۀ شول
وخت د قُلبې دے، موسم د کر دے
فصل ئې ژاړی، پښتانۀ څۀ شول

ضعف اؤ سنګر

د زوړ عمر ضعيفي مې غورزوی
احتياج مې شل کوی اؤ ماتوی
د ننګ وينه رانه ګرم سنګر غواړی
عمر جبر مې په کټ کښې سړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې مېدان

بار د عمر راته تن اؤ بدن زوړ کړو
بې وسۍ مې هغه ګرم ژوندون سوړ کړو
پاکه خدایه! چې دا څۀ لوبه راؤشوه
زۀ د کټ شومه، وخت نوې مېدان جوړ کړو

غم د پښتون

دُنیا اړې ګړې ده
چار د ملك بې سمون دے
چې کور اؤ ورور ئې وران دے
غم مې د خپل پښتون دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتو چغه

دا د ګل مینه لیونی ده که دا زهٔ لېونے
چې تش په بوی پسې تر څوکو د ازغو لاړمه
هلته منصور غوندې د ښکلي د دیدن اواز وهٔ
چې زهٔ تر دار پورې په چغه د پښتو لاړمه

غیرت

نور خپل دولت چیچي، ما خپل غربت چیچي
دُنیا مچې ده، هر یو حالت چیچي
زهٔ ئې نهٔ غم کړم، نهٔ ترې وېرېږم
نهٔ وروستو کېږم، چې مې غیرت چیچي

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ خټکؒ

په چم کښې د غټانو يو ملنګ غونډې خټکؒ وۀ
تپوس وکړئ، چې سپو خوئې خوړلے چرته نۀ دے
نن ټول سرى خوارۀ د کلى خپلو کښې لګيا دى
اے خوارو! راپيدا ئې کړئ دا نن وخت د هغۀ دے

PUKHTO.NET

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library